

Οι τόποι του μαρτυρίου στα Ιεροσόλυμα- τι προηγήθηκε μέχρι την Ανάσταση του Χριστού

/ [Επικαιρότητα](#)

Ιερουσαλήμ οι μέρες των Παθών έχουν μια ιδιαίτερη αξία για τους Χριστιανούς. Για όποιον βρίσκεται στους Αγίους Τόπους είναι σα να γυρίζει την ιστορία πίσω, εκεί όπου τα γεγονότα έγραψαν την ιστορία της μετά Χριστού εποχής.

• *Γράφει η Μαρία Γιαχνάκη*

Η αρχή της πορείας προς τα Πάθη

Η πορεία της Μεγάλης εβδομάδας ξεκίνησε από ένα ταπεινό χωριό που βρίσκεται στα Ιεροσόλυμα κοντά στο Όρος των Ελαιών, την Βηθφαγή.

Από εκεί ξεκίνησε την θριαμβευτική του είσοδο στα Ιεροσόλυμα, ο Χριστός όπου τον υποδέχθηκαν μετά Βαΐων και κλάδων ακριβώς 6 μέρες μετά την Ανάσταση του

Λαζάρου.

Πραιτώριο, ο τόπος της καταδίκης και του μαστιγώματος

Το πραιτώριο ήταν ένα υπόγειο κτίσμα και ήταν το διοικητήριο του Ρωμαίου Διοικητή Ποντίου Πιλάτου, Εκεί οδήγησε τον Ιησού για να δικαστεί μετά τη νυχτερινή παράνομη δίκη του από τον Καϊάφα .

Ο Πιλάτος ομολογεί, μετά την ανάκριση Του ότι δεν βρίσκει τίποτε επιλήψιμο εναντίον Του, γι' αυτό, όταν ρωτάει τον όχλο αν προτιμά ν' αφήσει ελεύθερο τον Χριστό ή τον Βαραββά, επιλέγει τον Βαραββά.

Ο Πόντιος Πιλάτος έδωσε εντολή να μαστιγώσουν τον Ιησού και τον αφού τον καταδίκασαν με την ποινή της Σταύρωσης τον φυλάκισαν μέσα στο Πραιτώριο.

Η πέτρινη φυλακή που σήμερα είναι τόπος προσευχής

Κατεβαίνοντας στον υπόγειο χώρο της πέτρινης φυλακής ακόμη μέχρι σήμερα υπάρχει ο βράχος με τις οπές όπου του τοποθέτησαν τα πόδια με αλυσίδες. Ένα χαμηλότερο σπήλαιο κάτω από τη φυλακή του Χριστού ήταν κατά την παράδοση η φυλακή των δύο ληστών που σταυρώθηκαν μαζί με τον Κύριο.

Στον δρόμο προς τον Γολγοθά - το αποτύπωμα

Οι στρατιώτες αφού Τον βασάνισαν με ποικίλους τρόπους, Τον ανάγκασαν να σηκώσει το Σταυρό Του και να βαδίζει προς τον Γολγοθά ενώ στη διαδρομή κατέρρεε κάθε πέντε βήματα.

Για να αντέξει το βάρος ακούμπησε έναν βράχο αφήνοντας σημάδι με την παλάμη του που μέχρι σήμερα είναι θεατό.

Οι 14 σταθμοί πριν την Ανάσταση

Η διαδρομή του Πάθους για τον Γολγοθά κατά παράδοση έχει 14 σταθμούς.

Ο πρώτος σταθμός είναι η καταδίκη του Ιησού σε θάνατο. Ο δεύτερος το σημείο όπου πήρε τον Σταυρό και ξεκίνησε τον δρόμο προς τον Γολγοθά. Ο τρίτος σταθμός είναι το σημείο όπου ο Ιησούς έπεσε για πρώτη φορά. Ο τέταρτος εκεί που συνάντησε την Παναγία. Ο πέμπτος αναφέρεται στο σημείο που ο Σίμων ο Κυρηναίος σήκωσε τον σταυρό του Χριστού. Στον έκτο της Αγίας Βερενίκης φέρεται ότι σκούπισε τον ιδρώτα του Ιησού. Ο έβδομος σταθμός είναι εκεί όπου ο Χριστός έπεσε για δεύτερη φορά. Ο όγδοος το σημείο όπου παρηγόρησε τις γυναίκες που θρηνούσαν για τον θάνατό Του. Ο ένας σταθμός είναι το σημείο όπου

ο Ιησούς έπεσε για τρίτη φορά. Ο δέκατος εκεί όπου, όπως αναφέρουν τα Ευαγγέλια, απεκδύθηκε τα μάτια του και ο ενδέκατος η άνοδος στον Σταυρό. Ο δωδέκατος σταθμός αφορά στον Σταυρικό θάνατο, ο δέκατος τρίτος στην αποκαθήλωση και ο δέκατος τέταρτος στην Ταφή.

Ο Γολγοθάς σημείο αναφοράς και προσευχής για όλη την οικουμένη

Ο Γολγοθάς του Ιησού βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από τον Πανάγιο Τάφο. Το ύψωμα του σκουπιδοτόπου της εποχής εκείνης έμελε να γίνει ο τόπος του μαρτυρίου του Χριστού.

Ο βράχος του φρικτού Γολγοθά ο οποίος σήμερα έχει καλυφθεί με μαρμάρινη επένδυση βρίσκεται στη νοτιοανατολική πλευρά του Καθολικού και υψώνεται 4,5 μ. περίπου από το δάπεδο του Ναού. Η ανάδειξη του Ιερού Προσκυνήματος του Φρικτού Γολγοθά έγινε κατά τα έτη 1986-1988 από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Η μορφή του Ιερού Προσκυνήματος, όπως διαμορφώθηκε μετά την πυρκαγιά του 1808, με τις χονδρές πλάκες από τοπικό λίθο, απέκρυψε τη θέα του αυθεντικού βράχου.

Η Επιθυμία της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας ήταν η ανάδειξη του Προσκυνήματος και η αποκάλυψή του. Από το ισόγειο του Ναού της Αναστάσεως 27 σκαλιά οδηγούν στο χώρο του Προσκυνήματος όπου υπάρχουν 2 παρεκκλήσια.

Το πρώτο παρεκκλήσι ήταν στο σημείο που στήθηκε ο Σταυρός του Μαρτυρίου. Το δεύτερο παρεκκλήσι ήταν στο σημείο όπου οι Ρωμαίοι στρατιώτες κάρφωσαν τον Κύριο στο Σταυρό.

Κάτω από την Αγία Τράπεζα του Ορθόδοξου παρεκκλησίου διακρίνεται στο βράχο κυκλικό άνοιγμα, εντός του οποίου στήθηκε ο Σταυρός του Μαρτυρίου. Το άνοιγμα αυτό καλύπτεται από ασπιδόμορφο αργυρό δίσκο και επάνω του έχουν αποτυπωθεί πέντε σκηνές από τα πάθη του Χριστού.

Η αποκαθήλωση, ο τόπος που μυρόβλησε το σώμα του Ιησού

Το πρώτο προσκύνημα που συναντάμε στον Ναό της Αναστάσεως είναι η Αγία Αποκαθήλωση η οποία βρίσκεται έναντι της πύλης του Ναού.

Το προσκύνημα αποτελείται από φυσικό βράχο ο οποίος ταυτίζεται με τον καθαγιασμένο βράχο του Μυρισμού. Στην πλάκα αυτή οι μαθητές του Κυρίου, ο ευσχήμων Ιωσήφ και ο Νικόδημος από Αριμαθαίας αφού κατέβασαν από το Σταυρό το Σώμα του Κυρίου, το άλειψαν με μύρα το τύλιγμα με την Αγία Σινδόνη και το ενταφίασαν στον παρακείμενο Τάφο.

Το ιερό προσκύνημα είναι σήμερα καλυμμένο από λευκοπορφυρό μάρμαρο για να προφυλάξει από τη συνήθεια των προσκυνητών να αποσπούν μικρά κομμάτια για φυλαχτά και ενθύμια.

Το ιερό κουβούκλιο του Πανάγιου Τάφου

Στον Πανάγιο τάφο, το σώμα του Χριστού μεταφέρθηκε μετά την αποκαθήλωση και τοποθετήθηκε στον τάφο, ο οποίος μετά σφραγίστηκε.

Το Ιερό Κουβούκλιο που περιβάλλει τον τάφο του Ιησού βρίσκεται στο κέντρο του κυκλικού Ναού της Αναστάσεως ο οποίος θεμελιώθηκε μαζί με μια βασιλική, το 336 μ.Χ. από την Αγία Ελένη στον χώρο όπου μαρτύρησε ο Ιησούς. Ο τάφος του Ιησού είχε αρχικά τη μορφή των ιουδαϊκών μνημείων που ήσαν λαξευμένα σε βράχο.

Ο βράχος αυτός ισοπεδώθηκε, όταν έγινε η μεγάλη καταστροφή του Ναού της Αναστάσεως από τον Αλ Χακίμ το 1009-1012 μ.Χ. Με την αποκατάσταση του Ναού επί Κωνσταντίνου του Μονομάχου (1042-1048), ένα καινούργιο οικοδόμημα κτίστηκε γύρω από τον Πανάγιο Τάφο, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως το ιερότερο προσκύνημα του χριστιανικού κόσμου.

Οι αγιογραφίες με τις μυροφόρες μέσα στο Ιερό Κουβούκλιο - αποκαλύφθηκαν από έλληνες επιστήμονες

Μπαίνοντας στο Ιερό κουβούκλιο στον προθάλαμο βρίσκεται το παρεκκλήσι του Αγγέλου.

Εκεί στάθηκε ο Άγγελος σύμφωνα με τις γραφές, τις κρίσιμες στιγμές μετά την ταφή του Χριστού. Ακριβώς στον ουρανό του Τάφου φαίνονται δυο αγιογραφίες αρχαγγέλων, μια αγιογραφία της Θεοτόκου και των μυροφόρων όπως η Μαρία του Κλωπά, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μάρθα, η Σαλώμη, η Σωσάνα πριν και η Ιωάννα που κρατούν τα χέρια τους μύρα για να το κάνουν στο σώμα του Χριστού καθώς πήγαιναν.

Στο παρεκκλήσι του Αγγέλου υπάρχει μια εξίσου συγκλονιστική αγιογραφία με την επιγραφή: «Η εις Άδου Κάθοδος» που απεικονίζει την κάθοδο του Ιησού στον Άδη και την Ανάσταση των νεκρών.

Αυτές οι αγιογραφίες δεν ήξερε κανείς ότι υπάρχουν, ώσπου οι Έλληνες επιστήμονες υπό την καθοδήγηση της Τώνιας Μωροπούλου, την καθοδήγηση του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, κατάφεραν να τις φέρουν στην επιφάνεια και να τις δούμε σήμερα, με όλες τις ζωηρά χρώματα στους χιτώνες και στα ωμοφόρια όπως ακριβώς οι φορούσαν εκείνη την εποχή και όχι μόνο η Παναγία.

Η αφή του Αγίου φωτός και το τυπικό που ακολουθείται από τις κοινότητες

Το Σάββατο το μεσημέρι όλη η οικουμένη βιώνει την αφή του Αγίου Φωτός κατά την τελετή που κάθε χρόνο βρίσκεται γύρω στη μία το μεσημέρι.

Η ελληνική αγιοταφική κοινότητα είναι αυτή που έχει την ευθύνη και τη φροντίδα του Πανάγιου Τάφου εκείνη την ημέρα, ενώ ο Ελληνορθόδοξος Πατριάρχης είναι αυτός που γονατίζει να προσευχηθεί στην πλάκα που σκέπασε το σώμα του Χριστού ώστε να πραγματοποιηθεί η τελετή της Αφής του Αγίου Φωτός.

Οι θύρες του Πανάγιου Τάφου σφραγίζονται νωρίς το πρωί με βουλοκέρι αφού πρώτα το ιερό κουβούκλιο έχει ελεγχθεί ώστε να μην υπάρχει τίποτα που να ανάψει κερί ή καντήλι.

Έξω από τις θύρες στέκουν εκπρόσωποι των κοινοτήτων και κατά το μεσημέρι του Σαββάτου φτάνει ο Έλληνας Πατριάρχης.

Του αφαιρούν τα άμφια και μένει με το λευκό στιχάρι, ανοίγουν οι θύρες και μπαίνει μέσα στο ιερό κουβούκλιο γονατίζοντας για να γίνει η τελετή της αφής του Αγίου Φωτός.

Πως το Άγιο Φως έσκισε τη μαρμάρινη κολώνα

Το 1520 επί Τουρκοκρατίας, κατά την παράδοση, Λατίνοι και Αρμένιοι δωροδόκησαν το Σουλτάνο Μουράτ και αυτός απαγόρευσε την είσοδο στον Πανάγιο Τάφο του Ελληνορθόδοξου Πατριάρχη Σωφρονίου για την Αφή του Αγίου Φωτός.

Στον Τάφο μπήκε ο Αρμένιος Πατριάρχης με σκοπό να πάρει αυτόν τον Άγιο Φως. Οι Ορθόδοξοι μαζί με τον Πατριάρχη, παρέμειναν προσευχόμενοι έξω από τον Ναό κοντά στην Αγία Πόρτα. Ο Αρμένιος Πατριάρχης προσευχόταν για ώρες αλλά ο

Άγιος Φως δεν έβγαινε. Ξαφνικά αστραπές κάλυψαν το Ναό, και κεραυνός έσκισε την κολώνα από την οποία βγήκε Φως που άναψε τα κεριά του Ελληνορθόδοξου Πατριάρχη.

Ο παρευρισκόμενος Εμίρης του Τούναμ που ήταν επικεφαλής της φρουράς και διαπίστωσε το θαύμα, πίστεψε και έγινε χριστιανός. Οι Τούρκοι ύστερα τον θανάτωσαν. Μετά από αυτό το θαύμα, ο Σουλτάνος έβγαλε φερμάνι σύμφωνα με το οποίο το δικαίωμα να μπαίνει στον Πανάγιο Τάφο και να τελειώσει την αφή του Αγίου Φωτός το είχε μόνο ο Ελληνορθόδοξος Πατριάρχης, κάτι που σεβάστηκαν όλοι στους επόμενους αιώνες μέχρι σήμερα.

Δημοσιεύθηκε στην Απογευματινή της Κυριακής